

FOKOZOTTAN VÉDETT KÖRSZÁJÚAK ÉS HALAK

Dunai ingola (*Eudontomyzon mariae*) ▲

A hazai ingolafajok egyetlen ornyílással rendelkeznek. A szemek mögött mindkét oldalon 7-7 kopolytúrás található. A dunai ingola hazánk dunai mellékfolyóinak őshonos elterjedésű faja. A folyók felső szakaszain szaporodik, a kikelt lárvák szerves törmelékkel táplálkoznak. Jelenlegi ismereteink alapján, a kifejlett dunai ingola – a tiszai ingolával ellentétben – nem élőködik, hanem a saját tartalékaiból él, majd az ívást követően elpusztul. Testhossza ritkán haladja meg a 20 cm-t.

Természeti értéke: 100 000 Ft

Tiszai ingola (*Eudontomyzon danfordi*) ▲

Az ingolákat a halaktól fejletlenebb osztályba, a körszájúak közé sorolja. Tiszta vizű hegy- és dombvidéki vízfolyásaink felső szakaszainak igen ritka előfordulású faja. A kezdetben szerves törmelékkel táplálkozó lárvák négy-öt év után alakulnak át. A teljes átalakulást követően a kifejlett állatok halakon élőködnek. A tiszai ingola kifejlett egyedei a 20-25 centiméter hosszúságot is elérhetik.

Természeti értéke: 250 000 Ft

Dunai galóca (*Hucho hucho*)

A Duna vízrendszerének bennszülött hala. Igen ritka, az utóbbi évtizedekben csak a Felső-Tiszáról, Dunáról, valamint a Dráváról van néhány előfordulási adata. A kifejlett galóca ragadozó életmódot folytat, fő tápláléka a vele azonos élőhelyen élő paduc. Legnagyobb termetű pisztrángfélénk, kedvező táplálkozási körülmények között testhossza akár az 1 métert, testtömege a 30 kg-ot is elérheti.

Természeti értéke: 100 000 Ft ▼

Magyar bucó ▲ (*Zingel zingel*)

Nagyobb folyóink ritka előfordulású, áramlásokkedvelő, bennszülött faja. Főként apró fenéklakó gerinctelen állatokkal táplálkozik, de ritkán a halivadékokat is elkapja. A folyókon megépülő vízlépcsők veszélyeztetik állományát, mivel a duzzasztók felső szakaszán kialakuló lassú áramlási viszonyok mellett nem találja meg életfeltételeit, továbbá szaporodásához szükséges iszapmentes aljzatot is elveszíti. Testhossza legfeljebb 50 cm lehet.

Természeti értéke: 100 000 Ft

Lápi póc ▲ (*Umbra krameri*)

Magyarországi Vörös Könyvben is szereplő bennszülött, veszélyeztetett halunk. Eredeti élőhelyei a hűvös, tiszta vizű lápok és mocsarak, melyek lecsapolásával számuk erősen megfogyatkozott. Ívása általában április hónapra esik, ikráit az aljzatra épített mélyedésekbe rakja, melyeket kikelésig a nőstény őriz. A fiatal pócok elsősorban állati planktonnal táplálkoznak, később férgeseket, bolharákokat esetleg apró halivadékokat is zsákmányolhatnak. Apró termetű hal, testhossza csak igen ritkán éri el a 10 cm-t.

Természeti értéke: 100 000 Ft

Német bucó (*Zingel streber*)

Áramlásokkedvelő, bennszülött halunk, a magyar bucónál magasabb az oxigénigénye, így jobban ragaszkodik a sodró vízhez. A kisebb folyókban is megél, ritkán a nagyobb patakokba is felhatol. A mederfenék apró állataival és szerves törmelékkel táplálkozik. Ívása többnyire április-május hónapokra esik, ikráit a magyar bucóhoz hasonlóan köves-kavicsos aljzatra rakja. Testhossza ritkán éri el a 20 cm-t.

Természeti értéke: 100 000 Ft ►

◀ Petényi-márna (*Barbus petényi*)

Vörös Könyves fajunk, tudományos elnevezésében híres zoológusunk, Petényi Salamon János nevét viseli. Sebes sodrású folyóvizek lakója, több hegy- és dombvidéki folyókban és patakunkban előfordul. Szakaszos ívása májustól augusztusig is eltarthat, a nőstény az ikráit kavicsos aljzatra rakja. A kifejlett Petényi-márnák állati- és növényi eredetű táplálékot egyaránt fogyasztanak. Kistermetű halunk, testhossza legfeljebb a 20 cm lehet.

Természeti értéke: 100 000 Ft

